

Obiectul de studiu al acestora sunt legile, condițiile și factorii care contribuie la îmbunătățirea abilităților personalității medicului și competențelor lui profesionale.

TRANSFORMĂRI ALE IDENTITĂȚII ÎN CONTEXTUL SOCIETĂȚII MULTI/PLURI/TRANSCULTURALE

Dumitru Dodul, dr. în filos., conf. univ.

Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău, R. Moldova

doduld@mail.ru

TRANSFORMATIONS OF THE IDENTITY IN THE CONTEXT OF MULTI / PLURI / TRANSCULTURAL SOCIETY

The socio-cultural effects of globalization and the increased mobility of the population target us all and are problems that cannot be solved only by financial investments. It is necessary to involve the whole society in establishing the models of intercultural communication. Thus, among the abilities of today's people, that of "creating bridges" by the coherent embracing of the values of other cultures and the good relation to them, is an absolutely necessary one. The competences of intercultural communication become indispensable for social coexistence and they must be formed, whether exponents of multiculturalism aside, opponents – on the other, may or may not agree on the temporal roots and validity of this ideology, in the context of the global world. Multiculturalism can be circumscribed with philosophical, anthropological and political implications, which presuppose the coexistence of the various ways of situating the human being in the world and the way in which the different cultural entities struggle for recognition, both within the national state and within the community space. The individual in the open society models his identity starting from the ontological data represented by the reading grid of the reality, conferred by the belonging to certain cultural patterns. On the background of the dynamics of the economic field, the time for developing an intercultural dialogue, in which the fundamental understanding of what is different, is not sufficient, and on the other hand the activity of representatives of different cultures and mentalities, in a well-defined organizational framework, with rules, norms, conventions and even specific cultural traditions, cannot be carried out as long as it is not accepted to enter the various cultural

elements, by the members of the organization. In this situation, the individual cannot belong only to one culture, and transculturality is a possible middle ground between global homogenization and regional / local particularization. Transculturality is based on the idea of the diversity of styles and patterns of life of the individuals, which transcends the monocultural design, each of them being attached to several cultures.

Efectele socioculturale ale globalizării și ale mobilității sporite ale populației ne vizează pe toți și sunt probleme ce nu pot fi rezolvate doar prin investiții financiare, este necesară implicarea întregii societăți în stabilirea modelelor comunicării interculturale. Astfel, printre abilitățile omului actual, aceea de „creare a punților” prin îmbrățișarea coerentă a valorilor altor culturi și buna raportare la acestea, este una absolut necesară. Competențele de comunicare interculturală, devin indispensabile coexistenței sociale și trebuiesc formate, indiferent dacă exponenți ai multiculturalismului deoparte, oponenții- de cealaltă, pot fi de acord sau nu referitor la rădăcinile temporale și valabilitatea acestei ideologii, în contextul lumii globale. Multiculturalismului îi pot fi circumscrise implicații filosofice, antropologice și politice, care presupun coexistența modalităților variate de situare a omului în lume și a modului în care diferitele entități culturale luptă pentru recunoaștere, atât în cadrul statului național, cât și în spațiul comunitar.

Individul în societatea deschisă își modelează identitatea pornind de la datul ontologic reprezentat de grila de lectură a realității, conferită de apartenența la anumite patern-uri culturale. Pe fondalul dinamicii domeniului economic timpul pentru dezvoltarea unui dialog intercultural, în care înțelegerea a ceea ce este diferit este fundamentală nu este suficient, iar pe de altă parte activitatea unor reprezentanților diferitor culturi și mentalități, într-un cadru organizațional bine definit, cu reguli, norme, convenții și chiar tradiții culturale specifice, nu se poate desfășura atâta timp cât nu se acceptă o întrepătrundere a diverselor elemente culturale, de către membrii organizației. În această situație individul nu poate aparține doar unei culturi, iar transculturalitatea reprezintă o posibilă cale de mijloc între omogenizarea globală și particularizarea regională/locală. Transculturalitatea se bazează pe ideea diversității stilurilor și modelelor de viață a indivizilor, ce tranșează designul monocultural, fiecare dintre ei fiind atașat mai multor culturi.